

— tühistada hagi viidatud direktiivi vaidlustatud säte ning mõista kohtukulud välja kostjalt.

— Lisaks tuvastada, et 22. jaanuari 2008. aasta otsus, mis tehti 21. juulil 2004 esitatud hagi läbivaatamise tulemusel, kujutab endast menetluse liiga pika kestvuse tõttu EIK artikli 6 rikkumist ning juba sellel alusel tuleb tagada hagejale õiguskaitse.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esitaja rajab Esimese Astme Kohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse EÜ artikli 230 lõike 4 vaele tõlgendamisele ning menetluse jooksul tehtud menetlusvigadele.

Esimese Astme Kohus jättis hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna vaidlustatud õigusakt ei puuduta hagejat otseselt ja isiklikult EÜ artikli 230 lõike 4 tähenduses.

See õiguslik seisukoht on väär. Esimese Astme Kohus eirab fakti, et just intellektuaalõiguste (mittemateriaalsed õigused) rikkumine toob iseenesest kaasa selle, et ollakse isiklikult ja otseselt puudutatud, mis tähendab et ollakse isiklikult ja otseselt puudutatud EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses. Patendi olemus seisneb selles, et konkreetsele õigussubjektile antakse ajaliselt piiratud ainuõigus. Sellist õigust saab loogiliselt vaadatuna anda vaid konkreetsele õigussubjektile. Ühelgi teisel isikul ei ole sellist õigust, mistõttu ühenduse õigusnormiga sellise õiguse rikkumine tähendab seda, et isik on kindlasti otseselt ja isiklikult puudutatud.

Asjakohane ei ole Esimese Astme Kohtu argument, et lisaks apellatsioonkaebuse esitajale on veel teisi elektrooniliste kirrteemaksusüsteemide pakkujaid, kes olid sarnaselt apellatsioonkaebuse esitajale puudutatud ning seetõttu ei saa väita, et ollakse isiklikult ja otseselt puudutatud. Asjaolu, et ollakse isiklikult ja otseselt puudutatud EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses, ei saa välistada sellega, et vaidlustatud õigusakt on ka teisi puudutatud isikuid, isegi kui neil patenti ei olnud.

Õiguse olla ära kuulatud rikkumine seisneb selles, et kohus ei võtnud vastu apellatsioonkaebuse esitaja tõendit, millest nähtub, et ta on loonud ISO-CALM-infrapunastandardi, mille eest on saanud riigilt auhinna. Lõpuks ei saa nõustuda ka nelja aasta pikkuse menetlusega, mis kujutab endast menetlusnormi rasket rikkumist.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Hamburg (Saksamaa) 10. aprillil 2008 — Jürgen Römer versus Freie und Hansestadt Hamburg

(Kohtuasi C-147/08)

(2008/C 171/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Hamburg (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja/Kaebuse esitaja: Jürgen Römer

Kostja/Vastustaja: Freie und Hansestadt Hamburg

Eelotsuse küsimused

- Kas Freie und Hansestadt Hamburgi 1. Ruhegeldgesetz'iga (esimene pensioniseadus, edaspidi „1. RGG“) kehtestatud endiste avalike teenistujate ja töötajate ning nende leskede lisapensioniskeemist makstavate pensionide puhul on tegemist „riigiabi- või samalaadsetest kavadest, kaasa arvatud riigi sotsiaalkindlustus- või sotsiaalkaitsekavadest tehtavate maksetega“ nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel⁽¹⁾ (edaspidi „direktiiv“), artikli 3 lõike 3 tähenduses, mille tagajärjeks on see, et viidatud direktiivi ei kohaldata 1. RGG kohaldamisvaldkonnas?
- Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis:
 - 2.1. kas 1. RGG-s sisalduvate õigusnormide puhul, mis teevad pensioni suuruse arvutamisel vahet ühelt poolt abielus pensionisaajate ja teiselt poolt ülejäänud pensionisaajate vahel, pannes abielus pensionisaajad soodsasse olukorda võrreldes eelkõige isikutega, kes registreerivad oma kooselu samasoolise partneriga Saksamaa Liitvabariigi Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft'i (registreeritud kooselu seadus) (edaspidi „kooselu samasoolise isikuga“) alusel, on tegemist direktiivi 22. põhjenduses sätestatud „õigusnormidega perekonnaseisu ning sellest sõltuvate soodustuste kohta“?
 - 2.2. Juhul, kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis:

kas see tähendab seda, et kuigi selles direktiivis endas ei sisaldu direktiivi 22. põhjendusele vastavaid kohaldamisala piiranguid, ei kohaldata seda direktiivi 1. RGG-s sisalduvate õigusnormide suhtes?
- Juhul, kui küsimustele 2.1. või 2.2. vastatakse eitavalt, siis:

kas 1. RGG §-i 10 lõige 6, mille kohaselt abielus pensionisaajate, kes ei ela alaliselt lahus, pensioni arvutamise teoreetiliseks aluseks on (maksukohustuslasele soodsam) maksukategooria III/0, samas kui kõigi teiste pensionisaajate, pensioni arvutamise teoreetiliseks aluseks on seevastu (maksukohustuslasele ebasoodsam) maksukategooria I, rikub viidatud direktiivi artiklit 1 koosmõjus direktiivi artikliga 2 ja

artikli 3 lõike 1 punktiga c sellise pensionisaaja suhtes, kes elab koos samasoolise isikuga ega ela temast alaliselt lahus?

4. Juhul kui esimesele küsimusele või küsimusele 2.2. vastatakse jaatavalt või kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt, siis:

kas 1. RGG §-i 10 lõige 6 rikub eespool kolmandas küsimuses kirjeldatud õigusnormi tõttu, või täpsemalt selle õiguslike tagajärgede tõttu EÜ artiklit 141 või mõnd ühenduse õiguse üldpõhimõtet?

5. Juhul kui kolmandale või neljandale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas:

see tähendab seda, et kuni 1. RGG §-i 10 lõiget 6 ei ole muudetud käesoleval juhul vaidlustatud ebavõrdse kohtlemise lõpetamiseks, võib samasoolise isikuga koos elav pensionisaaja, kes ei ela alaliselt lahus, nõuda, et pensioni arvutamisel võrdsustatakse ta abielus pensionisaajaga, kes ei ela alaliselt lahus? Juhul kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas see kehtib ka — viidatud direktiivi kohaldamise puhul ja juhul kui kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt — enne direktiivi artikli 18 lõikes 1 sätestatud direktiivi ülevõtmise tähtaja möödumist aset leidnud perioodi suhtes?

6. Juhul, kui viiendale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis:

kas see kehtib ka Euroopa Kohtu kohtuasjas C-262/88: Barber esitatud põhjenduste alusel, millest tuleneb piirang, et pensioni arvutamisel tuleb lähtuda võrdse kohtlemise põhimõttest ainult nende pensioni osade puhul, millele pensionisaajal on õigus alates 17. maist 1990?

(¹) EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 14. aprillil 2008 — Siebrand BV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-150/08)

(2008/C 171/27)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Siebrand BV

Teine menetluspool: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

1. Kas jooki, mis sisaldab teatud osa destilleeritud alkoholi, kuid vastab muus osas KN-i rubriigi 2206 määratlusele, saab klas-

sifitseerida sellesse rubriiki, kui tegemist on kääritatud joogiga, mis on kaotanud vee ja teatud ainete lisamisel konkreetsest puuviljast või konkreetsest loodustootest toodetud joogi maitse, lõhna ja/või välimuse?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis: milliste kriteeriumite alusel tuleb kindlaks määrata, kas jook tuleb sellest hoolimata klassifitseerida KN-i rubriiki 2208, kuna see sisaldab destilleeritud alkoholi?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 15. aprillil 2008 — Real Sociedad de Fútbol S.A.D. ja Nihat Kahveci versus Consejo Superior de Deportes ja Real Federacion Española de Fútbol

(Kohtuasi C-152/08)

(2008/C 171/28)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Real Sociedad de Fútbol S.A.D. ja Nihat Kahveci

Vastustajad: Consejo Superior de Deportes ja Real Federacion Española de Fútbol

Eelotsuse küsimused

Kas EMÜ nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732 vastu võetud EMÜ-Türgi assotsiatsioonilepingu (¹), mis sõlmiti Ankaras 12. septembril 1963, ja selle 23. novembri 1970. aasta lisaprotokolliga (²) artikliga 37 on vastuolus, kui spordiliit kohaldab Türgi kodakondsusega professionaalsele sportlasele, kes on nõuetekohaselt sõlminud lepingu Hispaania jalgpalliklubiga nagu põhikohtuasjas, selliseid norme, mille alusel võivad klubid üleriigilistel võistlustel kasutada üksnes piiratud arvu mängijaid kolmandatest riikidest, mis ei kuulu Euroopa Majanduspiirkonda?

(¹) Leping assotsiatsiooni loomiseks Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel, allkirjastatud 12. septembril 1963 Ankaras, mis on sõlmitud, heaks kiidetud ja kinnitatud ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ (EÜT 1964, 217, lk 3685; ELT eriväljaanne 11/11, lk 10).

(²) Lisaprotokoll, allkirjastatud 23. novembril 1970 Brüsselis, mis on sõlmitud, heaks kiidetud ja kinnitatud ühenduse nimel nõukogu 19. detsembri 1972. aasta määrusega (EMÜ) nr 2760/72 (EÜT L 293, lk 1; ELT eriväljaanne 11/11, lk 41).